

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117210825
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117210825.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Eva Behranová v právnej veci žalobcu: REKORD, spol. s r. o., IČO 34 115 951, so sídlom Coburgova 84, Trnava, zastúpený: splnomocnencom: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, proti žalovaným: 1. T. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom O. W. XXXX/XX, O., 2. Mgr. Q. K., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. W. XXXX/XX, O., obaja žalovaní zastúpení advokátom: JUDr. Roman Cibulka, so sídlom Hlavná 13, Trnava, o zaplatenie 1.998,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 16Csp/96/2017-131 zo dňa 13.11.2019 vo výroku I., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v napadnutej časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **m á n á r o k** voči žalovaným na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovaným 1., 2. povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 1.894,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.894,82 eur od 28.9.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 89,66 %.

2. Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2, § 631, § 652 ods. 1, 2, § 653 ods. 1, 2, § 641 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 251, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že medzi stranami sporu došlo dňa 25.2.2016 k uzavretiu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo dokončenie rozostavaného rodinného domu s garážou zapísaného na LV č. XXXXX, katastrálne územie O., na parcele reg. C KN 10801/586 a 10801/430, na ulici O. W. v O., a to v rozsahu zhotovenie časti hydroizolácií, tepelných izolácií, SDK - podlahov, omietok a poterov, podlahového kúrenia, zdravotníckej, elektroinštalácie, zateplenia do štádia dokončenia holodom. Súčasťou predmetu zmluvy boli aj prípojky inžinierskych sietí (elektro, plyn, voda a kanalizácia) s výnimkou slaboprúdovej prípojky. Začiatok prác bol dohodnutý na marec 2016, ukončenie prác do 30.6.2016. Cena za vykonané práce bola dohodnutá vo výške 34.440 eur, pričom prvých 40 % z ceny diela vo výške 13.776 eur malo byť vyfakturovaných pri podpise zmluvy, najneskôr do 7.4.2016, druhých 40 % z ceny diela vo výške 13.776 eur malo byť vyfakturovaných po dokončení

poterov a zvyšných 20 % vo výške 6.888 eur po odovzdaní diela. Pre prípad, že zhotoviteľ (žalobca) nedodrží termíny stanovené zmluvou, bola dojednaná pokuta vo výške 0,05 % z ceny diela za každý deň omeškania. Žalovaní žalobcovi uhradili faktúru č. 5160038 na sumu 13.776 eur dňa 8.4.2016, faktúru č. 5160060 na sumu 13.776 eur dňa 30.5.2016 a z faktúry č. 5160089 na sumu 6.888 eur zaplatili dňa 30.9.2016 sumu 3.500 eur a dňa 10.11.2016 sumu 1.389,86 eur. Z faktúry č. 5160089 tak zostalo neuhradených celkom 1.998,14 eur, ktoré si žalobca uplatňuje v tomto konaní. Žalovaní sumu uplatňovanú žalobcom v tomto konaní odmietli zaplatiť s odôvodnením započítania vzájomných pohľadávok žalovaných voči žalobcovi v sume 1.498,14 eur s poukazom na omeškanie s odovzdaním diela po dobu 87 dní (1.7.2017 - 25.9.2017) pri výške pokuty dohodnutej v zmluve vo výške 0,05 % z ceny diela za každý deň omeškania (0,05 % z 34.440 eur = 17,22 eur x 87 dní = 1.498,14 eur). Žalovaní tvrdili, že dielo malo byť ukončené v termíne do 30.6.2016, avšak k podpísaniu zápisu o odovzdaní a prevzatí budovy alebo stavby vyhotoveného dňa 22.9.2016 došlo až dňa 26.9.2016. Voči žalobcovi si žalovaní započítali tiež ďalšiu vzájomnú pohľadávku spočívajúcu v nákladoch na opravu poškodenej fasády, ktoré by podľa cenovej ponuky stavebnej firmy JOMA - Ing. Y. T. mali predstavovať čiastku 1.230 eur, avšak proti pohľadávke žalobcu si započítavajú iba sumu 500 eur.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca neukončil práce a dielo nevykonal v termíne podľa zmluvy do 30.6.2016, a to práve z dôvodov na strane žalovaných. Žalobca preukázal uzavretie dodatku k zmluve v zmysle odkladu termínu odovzdania diela s odôvodnením, že pokiaľ nedošlo k upevneniu kotla na stenu, bolo to z dôvodu predchádzajúcej dohody medzi žalobcom a žalovanými, podľa ktorej z hľadiska na nezrealizované obkladačské práce mal byť kotol zavesený až po dokončení obkladov v snahe predísť komplikáciám a ďalším nákladom, ktoré by mohli vzniknúť na strane žalovaných, pričom obklady a realizáciu obkladov ako aj iné práce si žalovaní zabezpečovali svojpomocne. Čo sa týka druhého nedorobku, a to zateplenia sokla, žalovaní nemali osadené chodníkové obrubníky a nebolo možné určiť výšky, preto sa dohodli, že žalobca práce obratom dokončí po tom, čo bude hotová stavebná pripravenosť. Pritom v oboch prípadoch žalobca upozornil žalovaných, že pokiaľ by malo dôjsť k penalizácii, žalobca práce obratom zrealizuje. Tvrdenia žalobcu (a uzavretie dodatku k zmluve) mal súd prvej inštancie potvrdené aj výpoveďou svedka Y. V., ktorý potvrdil, že keď bolo potrebné zavesiť kotol, neboli dokončené práce. Žalobca (zhotoviteľ) bol ochotný dielo vykonať, avšak mu v tom zabránili okolnosti na strane žalovaných (objednávateľov). A ak dielo nebolo vykonané z dôvodov na strane žalovaných bez ohľadu na to, či žalovaným bránili prekážky nimi zavinené alebo nezavinené, tieto okolnosti nemožno pričítať na ľarchu žalobcovi. Súd prvej inštancie mal nepochybne preukázané, že žalobca vyzval žalovaných na prevzatie diela písomne (e-mailovým podaním) až dňa 17.7.2016, keď podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca mohol odovzdať dielo už skôr, a to dňom 14.7.2016, kedy bola dokončená montáž plynového kotla. Žalobca sa tak dostal do omeškania s odovzdaním diela po dobu 6 dní, keď dielo bolo ukončené dňa 14.7.2016. Žalobca vyzval žalovaných na prevzatie diela dňa 17.7.2016, pričom žalovaní podľa zmluvy o dielo mali byť vyzvaní na prevzatie diela najmenej 3 pracovné dni vopred. Žalobca vo výzve termín prevzatia diela neurčil, len žalovaní vyzval na dohodnutie stretnutia za účelom prevzatia diela, preto súd prvej inštancie ustálil deň, kedy žalovaní mohli prevziať dielo na deň 21.7.2016. Teda žalobca bol v omeškani s odovzdaním diela od 15.7.2016 do 20.7.2016, t. j. po dobu 6 dní, čo pri výške zmluvnej pokuty 0,05 % z ceny diela (34.440 eur) za každý deň omeškania predstavuje sumu 103,32 eur (0,05 % z 34.440 eur = 17,22 eur/deň x 6 = 103,32 eur). Pokiaľ žalovaní odmietli prevziať dielo a podpísať zápis o odovzdaní a prevzatí budovy z dôvodu, že na diele boli v čase, keď boli žalobcom žalovaní vyzvaní na prevzatie diela (17.7.2016), drobné nedorobky a vady, pričom bola určená lehota na ich odstránenie 10 dní, odmietnutie prevzatia diela z tohto dôvodu by bolo bezdôvodné, a to s poukazom na bod 7.9. článku VII. zmluvy o dielo, podľa ktorého ostatné drobné vady a nedorobky, ktoré nebránia užívaniu diela, nie sú dôvodom pre odmietnutie prevzatia diela objednávateľom a budú spísané pri preberacom konaní s uvedením spôsobu a termínu ich odstránenia. Čo sa týka otázky zodpovednosti za poškodenie fasády, nebolo sporné, že žalovaní sa u žalobcu domáhali odstránenia flakov na fasáde, pričom súd prvej inštancie mal za preukázané, že poškodenie fasády v tomto prípade nie je vadou, za ktorú by mal žalobca niesť svoju zodpovednosť. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobe v časti o zaplatenie sumy 1.894,82 eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu v časti o zaplatenie sumy 103,32 eur s príslušenstvom zamietol.

5. Súd prvej inštancie prevažne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,66 %, keďže žalobca bol v konaní úspešný v 94,83 % (1.894,82 x 100 / 1.998,14) a žalovaní v 5,17 % (100 % - 94,83 %), pričom čistý úspech žalobcu predstavuje 89,66 % (94,83 % - 5,17 %).

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) podali odvolanie žalovaní. V odvolaní uviedli, že závery súdu prvej inštancie o tom, že emailová správa žalobcu zo dňa 17.7.2016 je písomnou výzvou na prevzatie diela v zmysle čl. VII. bod 7.8. zmluvy o dielo a že to boli žalovaní, ktorí vraj bezdôvodne odmietli predmetné dielo prevziať a podpísať zápis o jeho odovzdaní a prevzatí, nie sú správne a tieto nevyplývajú z vykonaných dôkazov. Žalovaní tvrdia, že email žalobcu zo dňa 17.7.2016 nemožno považovať za písomnú výzvu na prevzatie diela, že obsah uvedeného emailu sa ťažko dá považovať za výzvu na prevzatie diela v zmysle čl. VII. bod 7.8. zmluvy o dielo a žalovaní si tento email takýmto spôsobom ani nemohli vysvetľovať a to bez ohľadu nato, že prílohou k nemu bol návrh preberacieho protokolu. Z obsahu emailovej komunikácie so žalobcom je evidentné, že žalobcu upozorňovali na zjavné vady ním vykonaných prác a žiadali ho o ich odstránenie, pričom s poukazom na uvedený bod čl. VII. zmluvy o dielo boli oprávnení práce žalobcu so zjavnými vadami neprevziať i v prípade, keď by boli skutočne žalobcom na podpísanie zápisnice o prevzatí diela písomne vyzvaní. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, že medzi žalovanými a žalobcom došlo k ústnej dohode o tom, že k zaveseniu plynového kotla na stenu dôjde až potom, keď si žalovaní zabezpečia obklad na stenu, hoci žalovaní existenciu takejto dohody popreli. Súd prvej inštancie mal ustáliť za deň odovzdania diela 26.9.2016. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o nároku žalobcu a kompenzačnej námietke žalovaných dostatočne neprihliadal na ustanovenia zmluvy o dielo a s týmito sa v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite nevyporiadal. Súd prvej inštancie v predmetnej veci pri svojom rozhodovaní nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že vzťah medzi žalobcom a žalovanými vyplývajúci zo zmluvy o dielo bol vzťahom spotrebiteľským, že samotnú zmluvu o dielo vypracoval žalobca a že jej obsah odporuje záverom, ktoré z vykonaného dokazovania vyvodil súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku platnosti, resp. neplatnosti zmien zmluvy o dielo, keď konštatoval, že k zmene zmluvy o dielo napriek zneniu jej čl. IX. bod 9.1. nie je potrebná písomná forma, keď uvedený právny názor je v zjavnom rozpore s ustanovením § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaní navrhujú, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaní budú zaviazaní solidárne zaplatiť žalobcovi iba čiastku 500 eur s 5,00 % úrokom z omeškania ročne od 28.9.2016 do zaplatenia, vo zvyšnej časti bude žaloba zamietnutá.

7. K odvolaniu žalovaných proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že z obsahu emailu zo dňa 17.7.2016, jeho prílohy a kontextu komunikácie medzi stranami sporu je zrejmé, že aj žalovaní vzhľadom na svoje správanie pochopili, že obsahom uvedeného emailu bola výzva na prevzatie diela. Bez ohľadu na výzvu na prevzatia diela žalovaní dielo už predtým fakticky prevzali s tým, že toto pre svoje ďalšie potreby užívali a pokračovali v stavbe ďalšími nadväzujúcimi technologickými postupmi a požiadali stavebný úrad o kolaudáciu stavby. Žalobca nemal k dielu od 30.6.2016 prístup, keďže kľúče od domu odovzdal a k stavbe mal prístup iba pod dohľadom žalovaných. Napriek tomu, že dielo v čase jeho dokončenia a ponúknutia na prevzatie nemalo žiadne vady v zmysle uzavretej písomnej zmluvy o dielo, t. j. dielo bolo riadne vykonané, žalovaní sa neprevzatím diela dostali do omeškania, avšak iba s jeho formálnym prevzatím. Údajné vady a nedorobky diela uvádzané žalovanými buď v zápise o odovzdaní a prevzatí diela alebo v emailových komunikáciách medzi stranami sporu neboli s poukazom na rozsah vykonávaných prác predmetom zmluvy o dielo zo dňa 25.2.2016, t. j. neboli vadami diela vykonávaného na základe tejto zmluvy. Súd prvej inštancie ustálil deň, kedy žalovaní mohli prevziať dielo, na deň 21.7.2019 s tým, že žalovaní dielo odmietli prevziať, a to až do 26.9.2016. Toto obdobie nie je možné považovať za omeškanie s odovzdaním diela na strane žalobcu. Žalovaní sa snažia abstrahovať z rozsudku skutočnosti, ktoré v ňom nie sú uvedené a na základe svojich myšlienkových konštruktov hľadať dôvody vecnej nesprávnosti tohto rozhodnutia. Podstatnou otázkou bolo v predmetnom spore vzhľadom na prostriedky procesnej obrany žalovaných to, či bol alebo nebol žalobca v omeškaní s odovzdaním diela. Otázka, či došlo alebo nedošlo k uzavretiu dodatku zmluvy o dielo, nie je pre posunutie termínu vykonania diela jediná a rozhodujúca. Ak by odvolací súd mal na posúdenie uzavretia dodatku k písomnej zmluve o dielo ústnou formou iný názor, tak vecná správnosť záveru súdu prvej inštancie o posunutí termínu vykonania diela vyplýva aj zo zákonných ustanovení. Počas omeškania žalovaných so zabezpečením realizácie prípravných prác, od ktorých záviselo riadne vykonanie diela, nebol žalobca v omeškaní s termínom vykonania diela, keďže v tomto termíne nemohol z dôvodu na strane žalovaných dielo riadne vykonať. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

8. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaných proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom sa vyjadrili žalovaní. Vo vyjadrení uviedli, že výklad žalobcu k emailu z 17.7.2016 je zavádzajúci. Žalovaní popierajú skutkové tvrdenia žalobcu, že od 30.6.2015 nemal k dielu prístup. Žalobcom zdôrazňované rozlišovanie medzi faktickým a formálnym prevzatím diela je pre žalovaných ťažko pochopiteľné a navyiac nemá takéto rozlišovanie žiaden podklad ani v zákone, ani v ustanoveniach zmluvy o dielo. Žalobca v snahe obhájiť žalovanými napadnuté závery súdu prvej inštancie a uvedomujúc si zrejme nesprávnosť právneho názoru súdu, argumentuje údajným omeškaním žalovaných zapríčineným vraj neposkytovaním potrebnej súčinnosti zhotoviteľovi, ktoré omeškanie má potom s poukazom na ustanovenie § 520 Občianskeho zákonníka za následok, že sa do omeškania nemohol dostať žalobca a žalovaní tak nemajú nárok na zaplatenie dohodnutej pokuty. Žalovaní sa pridŕžavajú odvolacieho návrhu.

9. K vyjadreniu žalovaných k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaných proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že argumentáciu žalovaných považuje naďalej za rozporuplnú a účelovú v snahe vyhnúť sa riadnemu uhradeniu celej, v zmluve dohodnutej odplaty. Žalovaní na jednej strane namietajú, že dielo odmietli prevziať už v mesiaci 07/2016 z dôvodu existencie údajných väd dodaného diela. Zároveň však tvrdia tiež, že písomná výzva na prevzatie diela, zaslaná emailom zo strany žalobcu, na ktorú žalovaní následne reagovali a nikdy nepopierali jej doručenie, nebola výzvou na prevzatie diela, nakoľko žalovaní údajne neporozumeli jej obsahu. Táto nekonzistentnosť ich argumentácie podľa názoru žalobcu len potvrdzuje správnosť odvolaním napadnutého rozsudku. Žalovaní navyše dielo už od júla 2016 reálne užívali, čo len potvrdzuje jeho spôsobilosť na riadne prevzatie v danej dobe. Žalovaní pritom počas celého konania neustále opomínajú fakt, že oneskorenie s písomným prevzatím diela spôsobili práve oni svojím odmietnutím dielo včas prevziať. Vo vzťahu k preukázaniu existencie ústnej dohody medzi stranami konania, týkajúcej sa zavesenia plynového kotla na stenu až po dokončení obkladu steny, žalovaní napádajú výpoveď svedka - p. V., pričom do dnešného dňa však nijakým dôkazom nespochybnili jej pravdivosť a dôveryhodnosť. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie vychádzal pri svojom rozhodovaní zo správne a dôkladne zisteného skutkového stavu, na ktorý následne správne aplikoval relevantné ustanovenia, do úvahy prichádzajúcich právnych predpisov a rozhodol vecne správnym rozsudkom.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku v napadnutej časti v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku I. v napadnutej časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

11. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovaným na zaplatenie sumy 1.998,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.998,14 eur od 28.9.2016 do zaplatenia titulom zmluvy o dielo. Súd prvej inštancie výrokom I. rozsudku uložil žalovaným 1., 2. povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 1.894,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.894,82 eur od 28.9.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 89,66 %. Vzhľadom na to, že žalovaní proti preskúmanému rozsudku vo výroku I. v časti o zaplatenie

sumy 500 eur s príslušenstvom a žalobca proti preskúmanému rozsudku v zamietajúcom výroku II. odvolanie nepodali, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti o zaplatenie sumy 500 eur s príslušenstvom a vo výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku I. v časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaných je predmetom odvolacieho konania vo vzťahu k požiadavke na zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom posúdiť, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či správne právne posúdil uplatnený nárok.

12. Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žalovaných voči napadnutému rozsudku vychádzal zo skutkového stavu zisteného v dostatočnom rozsahu súdom prvej inštancie, a preto nepovažoval za potrebné vykonať dokazovanie doplniť alebo ho zopakovať. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v odvolaní, ktorými je viazaný.

13. Podstatou odvolacej argumentácie žalovaných bol nesúhlas s postupom súdu prvej inštancie, ktorý súd prvej inštancie nepovažoval ich kompenzačnú námietku proti nároku žalobcu na zaplatenie doplatku ceny diela vo výške 1.998,14 eur vznesenú v konaní pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu za opodstatnenú. Podľa obrany žalovaných žalobca meškal s odovzdaním diela, a preto im vznikol v zmysle zmluvy o dielo nárok na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty vo výške 1.498,14 eur za obdobie od 1.7.2016 do 25.9.2016, pričom súd prvej inštancie považoval ich nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za dôvodný len za obdobie od 15.7.2016 do 20.7.2019 vo výške 103,32 eur. Spornou a odvolaním opäť nastolenou otázkou tak bolo ustálenie dňa odovzdania diela v nadväznosti na email žalobcu zo dňa 17.7.2016, ktorý email považoval súd prvej inštancie za výzvu na prevzatie diela a ktorý email naopak podľa žalovaných nemožno považovať za výzvu na prevzatie diela.

14. Podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

15. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

16. Sankcia neplatnosti právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa viaže k náležitostiam prejavu vôle. Prejav vôle je neurčitý, ak je neurčitý jeho obsah. To znamená vtedy, ak sa konajúcemu nepodarilo obsah vôle jednoznačným spôsobom stanoviť. Prejav vôle je nezrozumiteľný, ak sa konajúcemu nepodarilo dosiahnuť, či už vadným slovným, alebo iným sprostredkovaným spôsobom, jasného vyjadrenia tejto vôle. Záver o neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti právneho úkonu predpokladá, že ani jeho výkladom nemožno dospieť k nepochybnému poznaniu, čo chcel účastník občianskoprávneho vzťahu vyjadriť. Účinky právneho úkonu sa posudzujú v čase, kedy došlo k prejavu vôle konajúceho a následné zmeny sú možné len zákonným spôsobom, nie však zmenou výkladu prejavu vôle.

17. Povinnosťou súdu je z úradnej povinnosti (ex officio), bez ohľadu na tvrdenia strán sporu, skúmať splnenie zákonných ustanovení prejavu vôle žalobcu obsiahnutého v emaily zo dňa 17.7.2016, ktorá obsahuje spornú výzvu na prevzatie diela po jeho dokončení a obsah právneho úkonu interpretovať v zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad obsahu právneho úkonu súdom nemôže byť považovaný za nahradzovanie už urobených prejavov vôle, ak použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného písmom, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v dobe ich zmluvného konania. Len v prípade, ak pojmy použité na jazykové vyjadrenie obsahu právneho úkonu sú až tak nejednoznačné alebo nejasné, že z nich nemožno ani s prihliadnutím na vôľu účastníkov zmluvy usudzovať o zámere, ktorý sa mal naplniť, môže byť opodstatnený záver o neurčitosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

18. Prioritne tak odvolací súd riešil odvolaním nastolenú otázku, či súd prvej inštancie správne považoval email žalobcu zo dňa 17.7.2016 za písomnú výzvu zhotoviteľa na prevzatie diela objednávateľom v zmysle čl. VII. bodu 7.8. Zmluvy o dielo zo dňa 25.2.2016. Zo skutkových zistení vyplynulo, že žalobca

poslal žalovaným email zo dňa 17.7.2016, ktorého prílohou tvorili súpis naviac prác, text dodatku k zmluve a znenie preberacieho protokolu, pričom obsahom emailu bola žiadosťou o dohodnutie termínu stretnutia, kedy si môžu prejsť tieto body. V danom prípade sa odvolací súd pri posudzovaní obsahu emailu zo dňa 17.7.2016 stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že bola v ňom obsiahnutá výzva na prevzatie diela vyjadrená síce neformálnym spôsobom („keď sa zobudíte, dohodneme termín stretnutia, kedy tieto body môžeme prejsť“, teda pristúpiť aj k prevzatiu diela v zmysle priloženého preberacieho protokolu), nakoľko z jeho obsahu jasne vyplýva, že žalobca vyzýva žalovaných na prevzatie diela v zmysle priloženého preberacieho protokolu obsahujúceho presné detaily odovzdania a prevzatia diela. V emaily zo dňa 17.7.2016 v spojení s jeho prílohami je riadne obsiahnutá vôľa a úmysel žalobcu odovzdať dielo žalovaným. Písomný prejav žalobcu adresovaný emailom žalovaným na prevzatie diela je aj dostatočne určitý a zrejмый, keďže medzi stranami po celú dobu trvania zmluvného vzťahu prebiehala neformálna komunikácia i emailami a žalovaní mali nepochybne vedomosť o tom, že dielo sa dokončuje a finalizujú sa práce na diele s cieľom dielo čo najskôr dokončiť a následne odovzdať a prevziať. Námietky žalovaných uvádzané v odvolaní, ktorými spochybňujú obsah emailu zo dňa 17.7.2015, považuje preto dovolací súd za právne irelevantné a v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku ohľadne tejto otázky (ods. 87., 88. rozsudku súdu prvej inštancie), s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje.

19. Ďalej žalovaní v odvolaní namietali záver súdu prvej inštancie, že medzi žalobcom a žalovanými došlo k ústnej dohode, že k zaveseniu plynového kotla na stenu dôjde až po tom, čo si žalovaní zabezpečia obklad na stenu.

20. Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

21. V citovanom ustanovení § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zakotvená zásada, že všetky písomne uzavreté dohody (zmluvy) môžu byť z rovnakých dôvodov, pre ktoré je určená písomná forma už pri ich vzniku, opäť zmenené alebo zrušené iba písomnou formou. Ustanovenie § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa týka záväzkových vzťahov, pričom sa vzťahuje predovšetkým na prípady dohovorenej písomnej formy, keď písomnú zmluvu nemožno zmeniť alebo zrušiť inak než v zmluvne dohodnutej forme. V preskúvanom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že Zmluva o diela zo dňa 25.2.2016 bola uzatvorená písomne, dokonca je v jej čl. IX. bode 9.1. uvedené, že meniť a doplňovať text tejto zmluvy je možné len písomnou formou - dodatkom. Bez ohľadu na uvedený článok zmluvy o dielo je dikcia zákona jasná a nemenná v tom, že písomne uzatvorenú zmluvu (čo je aj prejednávany prípad) je možné meniť len písomne, a preto je záver súdu prvej inštancie o uzatvorení dodatku k zmluve o dielo ústnou formou (odsek 81. rozsudku súdu prvej inštancie) nesprávny pre rozpor so zákonom. Odvolacia námietka žalovaných o nesprávnom posúdení zmeny zmluvy o dielo je opodstatnená. Opomenutie súdu prvej inštancie aplikovať na daný prípad ustanovenie § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka však nemalo žiaden vplyv na správnosť konečného rozhodnutia vo veci samej, a to i vrátane posúdenia čiastkovej otázky včasnosti odovzdania diela žalobcom žalovaným.

22. Žalovaní tiež v odvolaní poukazovali na to, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil deň odovzdania diela a z obsahu napadnutého rozsudku nie je zrejмый, o ktorý z prípadov odovzdania a prevzatia diela v zmysle čl. VII. bodu 7.9. Zmluvy o dielo zo dňa 25.2.2016 ide. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca sa dostal do omeškania s odovzdaním diela po dobu od 15.7.2016 do 20.7.2016, pričom k dokončeniu diela došlo dňa 14.7.2016.

23. Podľa § 520 Občianskeho zákonníka k omeškaniu dlžníka nedôjde, ak veriteľ včas a riadne ponúknuté plnenie od neho neprijme alebo mu neposkytne súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu. Ak ide o plnenie veci, znáša veriteľ nebezpečenstvo jej straty, zničenia alebo poškodenia.

24. Neexistencia omeškania dlžníka nastane, hoci k faktickému plneniu jeho záväzkových povinností nedôjde, ak dlžník poskytne plnenie riadne a včas, avšak veriteľ ponúkané plnenie neprijme alebo neposkytne dlžníkovi súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu. Pod ponukou plnenia sa rozumie ochota a pripravenosť plniť; to platí najmä pre hodnotenie plnenia, ktoré spočíva vo výkonoch. Na strane veriteľa zákon predpokladá, že veriteľ včasné a riadne ponúknuté plnenie prijme a v prípade, že na plnenie je potrebná jeho súčinnosť, je povinný dlžníkovi túto súčinnosť poskytnúť.

25. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie viedli i odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie k záveru, že k omeškaniu žalobcu so zhotovením diela do dňa 30.6.2016 došlo v dôsledku neposkytnutia potrebnej súčinnosti žalovaných pri umiestnení kotla na stenu. Obkladačské práce (vrátane steny, na ktorú mal byť umiestnený kotol) totiž nerealizoval žalobca ale samy žalovaní, pričom žalovaní žiadali umiestniť kotol na stenu až po dokončení obkladov. Hoci žalovaní toto tvrdenie v konaní pred súdom prvej inštancie popierali, pravdivosť tohto tvrdenia žalobcu bola preukázaná svedeckou výpoveďou Y. V., ktorý svedok jednoznačne vo svojej výpovedi uviedol, že žalobca bol pripravený zavesiť kotol aj na neobloženú stenu, avšak žalovaní trvali na zavesení kotla až po dorobení obkladov na stenu. Uvedené skutočnosti tak vedú k jedinému záveru, že k omeškaniu zhotoviteľa (žalobcu) so zhotovením diela v období od 1.7.2016 do 14.7.2016 nedošlo, keďže oneskorené plnenie bolo vyvolané omeškaním objednávateľov (žalovaných) s poskytnutím požadovanej súčinnosti (položenie obkladu na stenu, na ktorej mal byť zavesený kotol).

26. Pokiaľ žalovaným nie je zrejmé, o ktorý z prípadov uvedených v zmluve o dielo ide pri ustálení dňa odovzdania diela súdom prvej inštancie, tu odvolací súd poukazuje na skutkové závery súdu prvej inštancie o tejto otázke, ktoré súd prvej inštancie vyvodil z vykonaného dokazovania a ktoré posúdil i podľa vyššie uvedených právnych záverov (odsek 87., 91. rozsudku súdu prvej inštancie) a rozhodnutie súdu prvej inštancie o tejto otázke považuje za správne. Ak teda žalovaní boli vyzvaní žalobcom na prevzatie diela, ktoré prevzatie diela sa malo uskutočniť dňa 21.7.2016, dielo v určený deň neprevzali, je zrejmé, že neprijali včasné a riadne ponúknuté plnenie zo strany žalobcu a jedná sa o prípad podľa čl. VII. bodu 7.9. písm. b) Zmluvy o dielo zo dňa 25.2.2016. Napokon táto skutočnosť musela byť žalovaným zrejmalá, keďže tvrdenie žalobcu, že si dielo neprevzali v uvedený deň nebola sporná, samy žalovaní tvrdili, že k prevzatiu diela z ich strany došlo až dňa 26.9.2016, čo potvrdzuje účelovosť obrany žalovaných. Odvolacia námietka žalovaných, že z napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie ustálil deň odovzdania diela, nie je opodstatnená.

27. Napokon žalovaní namietali, že súd prvej inštancie nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že vzťah medzi stranami vyplývajúci zo zmluvy o dielo je vzťahom spotrebiteľským. Z povahy zmluvy o dielo uzavretej medzi žalobcom a žalovanými vyplýva, že sa jedná o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa. K ochrane práv spotrebiteľa musí súd prihliadať z úradnej povinnosti. Súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku prihliadol na skutočnosť, že zmluva o dielo uzavretá medzi stranami je zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (odsek 70. rozsudku súdu prvej inštancie), s touto otázkou sa v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal. Žalovaní sa domnievajú, že im nebola zo strany súdu prvej inštancie poskytnutá dostatočná ochrana spotrebiteľa, avšak bližšie svoju odvolaciu argumentáciu v tejto súvislosti nerozvíjajú. Po preskúmaní veci ani odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v postupe v prejednávanej veci nezlučiteľnom s normami na ochranu spotrebiteľa.

28. Odvolací súd považuje za potrebné ešte uviesť, že žalovaní v odvolaní namietali, že na diele sa vyskytovali zjavné vady vykonaných prác žalobcom, a preto boli oprávnení dielo neprevziať, pričom takéto tvrdenie v konaní pred súdom prvej inštancie nepoužili. Je nesporné, že žalovaní v odvolacom konaní v rámci procesnej obrany uskutočnili nové skutkové tvrdenie, avšak novoty v odvolacom konaní sú prípustné len za zákonom taxatívne vymedzených dôvodov.

29. Podľa § 366 písm. d) Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

30. Konceptia odvolacieho konania v civilnom spore vychádza z tzv. neúplného apelačného systému, čo znamená, že právo odvolateľa použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené. Strany sporu mali totiž v priebehu konania pred súdom prvej inštancie niekoľko príležitostí tieto prostriedky použiť a súdom prvej inštancie boli poučené o sudcovskej koncentrácii konania. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je preto prípustná len za splnenia zákonom taxatívne stanovených podmienok. Právo na uplatnenie prípadných novôt je pritom podmienené nezavinením doterajšieho nepoužitia týchto skutočností a dôkazov. Je teda povinnosťou odvolateľa preukázať, že nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré uvádza až v odvolacom konaní, nemohol v doterajšom priebehu konania použiť bez svojej viny. Žalovaní pritom žiadne takéto dôkazy nepredložili a ani netvrdili, že ich prostriedok procesnej obrany spočívajúci v skutkovom tvrdení o existencii zjavných

vád na diele z nejakých dôvodov nemohli použiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Keďže zákonom predpísané predpoklady pre úspešné uplatnenie novôt v odvolacom konaní neboli splnené, odvolací súd na predmetné skutkové tvrdenie žalovaných nemohol prihliadnuť. Vychádzal preto len z výsledkov z dokazovania vykonaného v konaní pred súdom prvej inštancie.

31. Výsledky dôkaznej verifikácie všetkých právne relevantných dôkazných prostriedkov, ktoré boli potrebné k zisteniu skutkového stavu a vyplývajú z obsahu spisu, tak jednoznačne svedčia o tom, že žalovaní sa v zmysle zmluvy o dielo napriek písomnej výzve žalobcu na prevzatie diela nedostavili na odovzdanie a prevzatie diela a podpísanie zápisnice v stanovený termín. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nárok žalovaných na zaplatenie zmluvnej pokuty i za obdobie od 21.7.2016 do 25.9.2016 nebol daný, a preto má žalobca nárok na zaplatenie doplatku z ceny diela v sume 1.894,82 eur s príslušenstvom. Vzhľadom k uvedenému mal odvolací súd za to, že nebolo možné vyhodnotiť odvolaciu argumentáciu žalovaných vo vzťahu k pochybeniu súdu prvej inštancie v skutkových zisteniach a v právnom posúdení za dostatočnú zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolacím súdom.

32. V súvislosti s prejavom nespokojnosti žalovaných s preskúvaným rozsudkom odvolací súd poukazuje na stabilnú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, podľa ktorej nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok (napr. II. ÚS 4/97, II. ÚS 3/97). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti (napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05, I. ÚS 140/2017). Žalovaní v odvolaní vychádzajú z odlišných skutkových záverov než súd prvej inštancie a robia z vykonaných dôkazov vlastné právne závery týkajúce sa ich nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Odvolacie námietky žalovaných ohľadne nesprávnych skutkových a právnych záverov konštatovaných súdom prvej inštancie (až na jednu výnimku v posúdení uzavretia dodatku k zmluve o dielo ústnou formou, nespôsobilou však privodiť úspech odvolaniu) vyhodnotil odvolací súd za nenáležité.

33. Žalovaní podali odvolanie i proti výroku o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, čo odôvodnili iba vecnou nesprávnosťou rozsudku súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku v časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom. Nakoľko odvolací súd považuje preskúvaný rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku v časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom za vecne správny a žalovaní žiadnym relevantným spôsobom správnosť výroku o nároku na náhradu trov konania v rozsudku súdu prvej inštancie vychádzajúceho z tzv. zásady úspechu nespochybnili, nie je ich odvolacia námietka opodstatnená.

34. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaných odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. S poukazom na uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe žalobcu v časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom, rozhodol vo výroku vecne správne a preto odvolací súd s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v napadnutej časti o zaplatenie sumy 1.394,82 eur s príslušenstvom a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie potvrdil.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v

plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

37. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).